

Ο ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ -- ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ I

ΠΟΙΑ ΕΙΝΕ;

Να λοιπόν σήμερα διαγωνισμος πού να χαλάσῃ κόσμον, που δ' ανιστατώσῃ την πρωτεύουσαν και τάς επισρίχας, που θά θευ εις κίνησιν, δχι μόνον τοὺς νεαροὺς ἀναγνώστας μας και τάς νεαροὺς μας ἀναγνωστές ἀλλά και τοὺς ἡλικιωμένους, και τοὺς πρεσβύτας, και ἐκεί νοοῦ ποὺ ποτε δέν ἀνακατεύθηκαν σὲ διαγωνισμοὺς. Τούλουμε νά μᾶς βρῆτε ποιά είνε αὐτή ή πανέμορφη, η γλυκειά, η συμπαθητική γυναικα, πού ποζάρει στή φωτογραφία.

Για κιντάχτε την καλά - καλά ..

Σκεφθῆτε...

Κοπιάστε λιγάκι...

Ζητήσατε ούσας βοηθήσουν οι γονεῖς σας.

Ρωτήστε θύσους γνωρίζετε...
Διότι πρέπει νά την βρήτε Διότι την ξέρετε δλοι σας, μικροί και μεγάλοι. Διότι δεν την βλέπετε γιά πρεθήη φράν ασφαλώς. Λοιπόν ... Ποιά είνε;

Άκομη δέν την βρήτατε; Και διμως είνε τόσο ευκολο !...

Μι δόστε δίληγη προσοχή ἐπί τέλους. Καλοκυττάχτε της. Ωραία, ἀφρόδης, στρογγυλοπόρθοστη, χαριτωμένη, συμπαθητική, μὲ μίαν ἀκνυστική γλυκύτητα περιχυμένη με μορφή της, γαλανομάτια, γοητευτική, σάν κρίνο !

Βαπτόδες λοιπόν φανάρτε το. Ποιά είνε ;
Αλ ἀπαντήσας θά ζευνταί δεκταί μέχρι της 15ης προσεχοὺς Σεπτεμβρίου Θά ἀναγραφετε σ' αὐτάς τό δόνομα τῆς κυρίας και δι τι δέλλο σχετικόν, ἐν ἀκριδική, συντομίᾳ και θά τάς συνοδεύετε μὲ ἔν πεντηκοτάλεξεν;

Εἰς τούς λύτρας θά δοθούν ώς βραβεῖα.

α') "Ενα ζεῦγος μοντέρνα γάντια πέτσινα,

β') "Ενα μοντέρνα κασόλ.. Χειμών γάρ πλησιάζει !

γ) "Ενα φαλαδίον μοντέρνον ἀρδάματος.

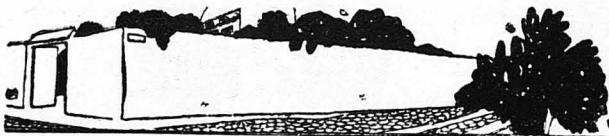
δ) "Ενα κούτι μὲ ἀρωματώδεις σάπιωνας ἀρίστης ποιότητος.

ε) Τόλμηνος ἀποστολή του «Μπουκέτου» δωρεάν.

ζ) "Ενα τόμον του «Φάσουστ», τοῦ Γκαζίτε, μεταφρασμένου ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ κ. Αριστομένους Προβελεγγίου.

Ο ΑΝΟΜΟΣ

Ἐπιφρέζουμε καὶ δημιούργη την εὐγνωμοσύνην μας πρὸς τὸν κ. Δέρην Κονθαράν, δσιας μᾶς παρεχώρησ δωρεάν τὸ δο. ἐργον του «Ο ΑΝΟΜΟΣ», τὸ διοίον ἔκδιμον γάρ ον «φιλανθρωπικού σκοποῦ μόνον» δια τοῦ συνδροῦ ὃν εἰς μοναδικῶς ΠΟΛΥΤΕΛΕΣΤΑΤΗΝ ΤΙΜΗΤΙΚΗΝ ΕΚΔΟΣΙΝ, πικωποφρήν διὰ την Ἐλλάδα, και εἰς τούς MONON ἀντίτυπα, δσοι καὶ οἱ σανδρομηταί, τῶν δπο'ων τι δύνοματα δ' ἀναγμαφοῦντον ἐπὶ πολυτελούς ἀναμνησικοῦ λειψάων - τος ἐντὸς τοῦ βιβλίου δονος η φωτογραφία και οιντογραφον οὐση γοητεύως. Προθεσμία ἔγγαρφων μεχρι λήξεως στοιχειοθεσίας, ἡτοι 10 Οκτωβρίου. Ευβάσματα εἰς τὸν κ. Κονθαράν. Γραμματεῖα βιβλιοπρατορείου δ «Προμηθεύς», Ομήρου 43 Αθήναι. Η συνδρομὴ δηλούσθη εἰς δραχ. 25.-

ΠΑΛΗΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΕΙΧΑΜΕ ΤΟΤΕ

(1858 — 1888)

... Είχαμε τότε τὴν Ἀθήνα μας μικρή, μά ἔκλιούσε μέσα τῆς μεγάλους.
"Ολοὶ τοὺς τῷρα κοίτονται νεκροί,
(θι δόῦμε πάλι σάν εκείνους ἄλλους ;)

* * *
Είχαμε τότε μάνες μάνες μιὰ φορά,
γιὰ τὰ παιδιά τους ζούσαν, γιὰ τὸν ἄνδρα
κομπόδεναν, βαστοῦσαν τὸν παρά,
δὲν τὸν σκορπούσαν σὲ τοὺλαρ και κάνδρα.

* * *
Είχαμε τότε νεολαία μὲ καρδιά,
μὲ τὴ λιτὴ γραβάτα, δίχως γάντια,
χαριτωμένα τότε είχαμε παιδιά,
τι τάθελαν ή μάνες τὰ μπούλαντια ;

* * *
Τοῦ «Χάρτα» τότε κ' ή 'Ωραία ή 'Ελλάς'
τῶν συνεντεύξεών μας ήσαν μέρη.
ἔκει μποροῦσες ώρες νά μιλησ,
μὲ μιὰ δεκάρα μόνον στὸ κεμέρι.

* * *
Ἐτρωγάμις γκιονιθέσι, τραγανᾶ,
καμμιά φορά σιμίτι μόνον ἔνα,
καπνίζαμε καπνά τότε φθηνά,
δχτὼ και δύο, τέσσερα και ἔνα.

* * *
Είχαμε τότε ἀρχηγό μας ἐνλεκτό
τε Δεληγιώργη — φοβερό κεράσι —
ἐμπόδιο αὐτός, και πίσω ἔκατο,
ώσαν αὐτὸν σπουδαῖον και μεγάλοι.

* * *
Είχαμε τότε βιοηδό μας φοβερό,
τὸν Σιέφανο τὸ Ξένο στὴν Ἀγγλία,
ποὺ ἔζνος είνε τοῦτο τὸν καιρό...
(ἔχωνεψε τὸ νοῦ μας ή κοιλία !)

* * *
Είχαμε τότε Σούτουσ διό. Ραγκαρβή,
Τερτσέτη, Ζαλοκάντα, Όρφανιδη,
Το Βερνοσρδάκη, τοὺς Παράσχους... (παλαβοί
οι ἐπ-ζῶντες θεωροῦνται ἥδη).

* * *
Είχαμε τότε τῆς σκηνῆς ὑποκοιτάς,
Καπέλλαιν, Σούτσον, Σίσιφον, Μανούσον,
Και τῶν δραμάτων τῶν ἐπὶ σκηνῆς κριτάς,
μιρημηκάν νεανιῶν ἐμμούσων

* * *
Είχαμε τότε τὰ βαΐαντια κενά
και πλήρες ἐνθουσιασμοῦ τὸ στήθος.
Είχαμε τότε τὰ οἰκημάτα στενά,
ἄλλ' ἀφελές και ἀνετον τὸ ήθος.

* * *
Είχαμε τότε αἰσθήματα, και καστανά
η μάνδρα η ξανθή μαλλιά και γένεια.
Και τώρα ; Τὰ πουγγιά μας ἀδειανά
και τὰ μαλλιά και γένεια ἀσημένια.

* * *
"Εχετε τώρα... 'Αλλ' ἐγώ πως νά τὰ πῶ ;
Τῆς Μούσης μου τὰ η' ατα κοιμένα.
Γι' αὐτὸ κι' ἐγώ τὰ παρασιωπῶ.
τὰ ξέρετε καλλίτερ' ἀπό μένα.

† ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΣΑΜΑΡΤΖΙΔΗΣ

